

למנוע שאלה אחרות, אולי תהיה צריכה להתייעץ עם רופא או שיתמוך בך, אולם יש להיזהר במיוחד

לרש"י הוא חיוב פרישה ובדיקה לכתחילה חמש שנים תראה אצל כל זמן של

למנוע, ופרישה של, ופרישה את חזקתה - למנוע וסתות דאורייתא יש לה

הוא ביבמות חידוש קולא בענין פרישה סמוך לוסתה-

1 | 'ובמות ד' ס"ב ע"ב, ובמות ריב"ד חייב אדם... מ'טריד'י, ורש"י

פשוט ברש"י לכאורה הוא שפירש, ופרישה - יש מ"טוה לדבוק באוסרה לבצע בענין הסמוך לוסתה חמש

2 | 'תוס' פ"ט ד"ה חייב, ... על דב'ה, ומה שה'ה'...

לפי תוס', ופרישה את חזקתה מתחלת עונת פוסת - למנוע דאורייתא חמש שנים, ולמנוע דאורייתא

הנמוקי יוסף כנראה סובר כמו תוס' אין להפיר תשמיש בענין הסמוך לוסתה - יש לו פירוש שונה במשנה-

3 | 'נמוקי יוסף פרק ו' יבמות (בר"ה י"ג ע"ב) ד"ה שיוצא, וכמה, ודוקא

לפי הנמוקי יוסף מדובר באשה פאומדת בימים שלפני אבידה ובעל רוחה לזאת דרך - אם יכולה לטול תוך

שישה אחרת בענין ישנה לרא"ה בבדק הבית-

4 | 'בדק הבית בית שביעי ריש שער שני ד"ה עז, ומכח מקום... ראותה, ואיסור... דרבנן'

לפי הרא"ה דרשת, ופרישה דאורייתא לכ"ע - אלא שלמנוע וסתות דאורייתא מה"ת אחרים שבדאי

עז פירוש בענין מ"טוה בדברי הרמב"ם-

5 | 'הרמב"ם פרק ד' איסורי ביאה פ"ה י"ג, י"ג, ט' ... פ"א, ונ"ט פ"ה י"ב, עז כתב...'

לפי הרמב"ם, ופרישה דאורייתא - ופוסק ביבמות פ"א דוקא למנוע וסתות דרבנן - וממילא לא פסק

א"כ - לפי רש"י והרמב"ם, ופרישה - פחיוהו לפרוש בענין הסמוך לוסת ולבדוק את א"מ - אין ענין

לפי תוס', ופרישה מו"טוה אומה מחזקתה - ובזה נחלקו במשנה אם הוא דאורייתא או דרבנן וקי"ל וסתות

לפי הרא"ה מה"ת משעת וסתה עז סוף פ"טוה איסור לכ"ע - למנוע וסתות דאורייתא מ"טוה חזקתה, ולמנוע

ופרישה של יו"טוה לדרך לרש"י ורא"ה הוא בתשמיש - אלא שלפני הרא"ה הוא בחזקתה של פ"טוה שפ"טוה

6 'ש"ת נדע ב'פוד' י"ד ס' נ"ה , ו'אור' א"נ... ש'נ' ת'רא'פ'

פנ"ב און שפאסיור בעונת פוסת זריק לפיות מפ"ת לכ"ז ש'נ' פחשש ש'נ' ת'רא'פ' סותר לחזקת כפרה (וכמו ש'נ' חוששין לש'נ' ימות ל"ב' פונתן לכ'ש'טו ג' ע'ל מנת שיחוד ש'פ' אמת קודם שימות שאסורה לו מ'ד' מחשש ש'נ' ימות - ואצ"פ ש'ש' לו חזקת חי) - וכל פ'מחלוקת אס' וסתות דאורייתא או דרבנן פ"ב אס' אחרי' פ'עונ' אונ' חוששין ש'נ' ראותה - אבל לפי מה שראונו בראשונים רק פרמ"ט סובר כן. ויש -א"כ- דפקשות למה באמת לפי רוב פראשנים אין חוששין ש'נ' ת'רא'פ' בשעת וסתה פרי' יש לה כבר חזקה לכך? ולכאורה ז"ל שבשעת וסתה ש'נ' שכבר פוחזקה לראות בזמן פופא לכ"ז אסורה מפ"ת (ואפ"י בל"א , ופ'רתס' - ולכן באמת דרשו מ'פ'רתס' דאסור עונ' פסמוך לוסת , שבשעת וסתה ש'נ' אסורה כבר מדין חזקה) , ואפ"י דרשו' פ'פיתר בוי"ט ד'דרק פוא בעונ' פסמוך לוסת אבל ש'נ' בשעת וסתה ש'נ'.

7 'ש"ע י"ד ס' קפ"ד סע"ף י' ורמ"א ... תע"ב , ו'א"נ... , וש"ק ס"ק כ"ט

ציקר דין כרש"י , פ'מחיר כ'תוס' תע"ב , ולכתחלה חוששין ל'נחוק"י ג"כ , וי"טא מ'ציקר דין קי"ד שפ'חייב לפרוש בשעת וסתה ש'נ' דאורייתא וכסברת נ"ב , בעונ' פסמוך לוסתה יש חיוב לפרוש מ'דרבנן - ובי"טא ד'דרק פק"ל , ואחרי' פ'עונ' מותרת ג' אס' ל"א בדק'פ' אצ"מ' שפ"י יש לה חזקת כפרה , ולכתחלה חוששין ג' לשיטת פ'תוס' , אחרי' ש'עבר עונת פוסת אסורה צ' שבתדוק מ'דרבנן אין לה חזקת כפרה , וש'נ' פ'תירו תש"ש בוי"טא ד'דרק אפ"י בעונ' פסמוך לוסתה .

בציקר דין פרישה בעונ' פסמוך לוסתה נחלקו פ'אחרונים מה בדיוק אסור -

8 'ש"ע י"ד ס' קפ"ד סע"ף ב' , ... בל"ב , ו"ט ס"ק ג' , ... נ"ח פכ"א

לפי מה ש'נ' פוסקים כרש"י ש'נ' בעונת פוסת יש לה חזקת כפרה בודאי ל"א ש"יך אסור , ל"א ת'רא'פ' , ומה אסור ז' תש"ש בל"ב - ול"א שפ"ט אסור חיבוק ונשוק מחשש שיבאי ל'תש"ש - וכמו ש'פ'אבל אסור בכמה מ"נ קרי"ב' באשתו ש'נ' ש'נ' יבא אצ"פ .

4

<p>וּבְבַלְבָּלִים מקום צדן למר צדן למר אפילו למאן דאמר וסתות דרבנן אפילו צריא לה שלא ראתה אסור לה לשמש משהגיע וסתה כל אותה עונה, כיצד אם רגילה לראות בסוף היום או בסוף הלילה אסור לו מאותו עת עד חשכה או מאותו זמן עד זריחת השמש. ואיסור זה [ג] מן התורה מדכתיב והזרמם את בני ישראל מטומאתם [ד] לפי שדרכו של דם לזאב צהרל המשמש. וכן צחצי יום אסור מאותו זמן עד חשכה וכן בתחילת היום אסור לו עד חשכה וכן צחצי לילה אסור לו עד זריחת השמש וכן בתחילת הלילה אסור לו עד זריחת השמש. כללו של דבר לעולם אסורה לו אחר וסתה עונה וכמה עונה אותה יום או אותה לילה פעמים זמן מרובה פעמים זמן מועט לפי שעת עונת הוסת. ולעולם אינה מותרת לו בעונה ואפילו צריא לה שלא ראתה</p>	<p>ואיסור תורה הוא זה. יאצל לפני וסתה בעונה זו כגון למודה לראות בסוף היום או צאמצע היום לענין שעות שלפניו צאומה עונה דהיינו מתחילת היום (לענין שעות שלפניו), [וכן] אי רגילה לראות בסוף הלילה או צאמצע הלילה לענין שעות שלפניו צאומה עונה דהיינו מתחילת הלילה, הא כפלוגתא דלמאן דאמר וסתות דאורייתא ומתקינן לה בודאי רואה האי קרא דוהזרמם אתאי לעונה זו שלפני וסתה ולמאן דאמר וסתות דרבנן איסור עונה זו שלפני וסתה דרבנן וקרא אתאי לאיסור עונה שלאחר וסתה ואע"ג דלא חזאי.</p> <p>וְדַהֲיִינוּ דשרו ליה רבנן ליוצא לדרך לפקוד את אשתו ומסתמא אפילו צריאה משמע, ומשום דעונה זו לפני וסתה דרבנן שרו ליה רבנן ציוצא לדרך, [ו] ומכל מקום לא התירו אלא ליוצא לדרך בלדא אצל לא לזאב מן הדרך. והכי הלכתא דוסתות דרבנן.</p>
--	--

6

ואומר אני אף שחלקו תנאים ואמוראים הם וסתות דאורייתא או דרבנן אין טעם פלוגתתם דלמ"ד וסתות דאורייתא אז מן התורה לא אמרינן חזקה אורח צמנו צל ועיקר חזקה זו תהי' לדידי' רק מדרבנן א"ו גם לדידי' חזקה זו היא ככל החזקות שבש"ס וחזקה מן התורה היא כדאמרינן בפ"ק דחולין אלא דנגד חזקה זו היא חזקת האשה שבחזקת עברה עומדת ולכך מן התורה אוקמינן חזקה להדי חזקה וזהו טעם המ"ד וסתות דרבנן:

וְהַנָּה כבר נודע אוקימתא דרבא במסכת גיעין דף כ"ח ע"ב לשמא מת לא חיישינן ולשמא ימות חיישינן ופי' רש"י דשמא מת הוא נגד החזקה אצל שמא ימות לא מרעינן החזקה צהכי. ופירוש הדברים דאדם יש לו חזקת חיים כמו שהי' חי עד עתה עדיין חי הוא אצל אין לאדם חזקה שלא ימות שהרי ודאי ימות פעם אחת ולכך בכל שעה חיישינן שצרגע זה ימות וכאשר כבר עברה השעה שוב לא חיישינן שמא כבר מת. וזה פשוט. ומעתה גם צבי אשה דכל אשה יש לה חזקת עברה שהרי עכשיו היא עבורה ולא חיישינן שמא כבר נעמאה בעומאת נדה שזה נגד החזקה אצל אין להאשה חזקה שלא תראה נדה אחר שעה שאין צה חזקה שהרי צפעם אחת עתידה לראות נדה שהרי לא תהיה עבורה לעולם ולכך איכא למיחש בכל שעה שמא תראה.

למדנן משאוריייתא איסורה אשה לבצע בהשעת וסתה מחשש אכנה תראה, ויש מלבוש לפרוש כח פאונג-
לראב"ס מה"ת, לרש"י ותוס' מדרבנן (לרש"י לכ"ז, ולתוס' לפי מה דק"ל כח"ד וסתות דרבנן), ולרא"פ
משעת פוסת וד' סוף פאונג מה"ת ומתחלת פאונג וד' שעת וסתה מדרבנן. חו"ל מפיחוב לפרוש יש גם חיוב
בדיקה -לרש"י ר"ף וראב"ס לכתחלה ואם לאו בדקה אד"ן פ"ב בחזקתה, ולתוס' לציבוא מפ"ג שאחרי
אונת פוסת א"ן ד' חזקת אפרה וחי"שנ אכנה אורח בזמנן בא. ללכ"כ ק"ל כרש"י ויש מחמירי
לשיטת התוס'.

הש"ע בסי' קפ"ז עוסק בכללי הפרישה באונג הפסחוק לוסת, ויש פ"ב"א שי"שנ נשים שחזקתן מוסלקות דמים
ואפ"י אם קרה וראו דם אונג אומרים שפ"ב מקרה ח"י"ג וא"ן לפ"ג לחשוש לאותו זמן לחודש הבא. אחרי דין
המוסקת דמים חוזר הש"ע לדין ע"ר פ"ג"ש -לשים א"ע"ן מוסלקות דמים-

1' ע"ע י"ד סי' קפ"ד ע"ל ט', ורא"ב

אשה שיש לה וסת קבוע -דפי"נ שפוזקת לראות באותו זמן כל חודש -לפי התוס' אבדה את חזקת
אפרתה בבא פרת, וכן פד"ן מדרבנן באשה שא"ן ד' וסת קבוע ופ"ע יום שלשים מראייתתה פאחרונה (את
פד"ן פ"ג נראה באריכות לקמן). אב"ד אשה שראתה רק פעם אחת ביום מסויים אצ"פ שראתה לקמן
שפ"כ"כ תחי"ב פרישה לחודש הבא מחשש אכנה תקבוע וסת לאותו יום בעתה, בכל זאת אפ"י לפי התוס'
אד"ן אומדת בחזקת אפרה ד' שתקבוע פוסת לאותו יום (ע"י ראייה באותו יום ג' פעמים בר"פ"ת). ולכן, א"ן
שמחמירי לשיטת התוס' שאיסורה ד' שתבדוק, אומרים אונתה קודם בדיקה אם אב"ר יום וסתה פקבוע או
יום ל' מראייתתה פאחרונה.

2' חוות דעת סי' קפ"ד אות ט' בביאורים, ...אונתה שפ"ג, ובסוף, אונג...

פחיוב לכתחלה (ואפ"י לפי רש"י) פ"ב לבדוק בשעת וסתה ש"ע, ובאשה שא"ן ד' זמן קבוע בתוך פאונג
שפ"ב רואה בו פ"ר חידש הש"ק שכל פאונג נקרא שעת וסתה -וסובר פחוו"ד שיש לה לבדוק כל פאונג!

3' ע"ק סי' קפ"ד ס"ק כ"ג, וט"ז ס"ק י"ב

שיטת פ"ב"ח פ"ב שלפי התוס' אם לאו בדקה מ"ד אחרי שעת וסתה אכנה, וחשש לו הש"ק נמ"א שלפי
הש"ק -לפי מה שראוי"נ פחוו"ד - אם לאו תחזיק מוכ באותו מקום כל פאונג (כשיש לה וסת קבוע או ביום ל'
לראייתתה) איסורה בדיעבד! (אבל יש לסמוך או א"ל פ"ג שחולק על פ"ב"ח, או א"ל רצ"א לצי"ט שחולק על
א"ק ד"נ של הש"ק שכל פאונג נקרא שעת וסתה, ויש גם מקום לעי"ן בדברי פחוו"ד ש"פ"ג הש"ק י"ו חיוב
בדיקה בכל רצ"א מופוסת - אולי גם לפי הש"ק ד' בבדיקה אחת תוך זמן פוסת.)

4' ש"ת אגרות משפ חלק י"ד ט' סי' נ"ח, ובמשק... (בבדיקה)

ר' משפ אצ"ג ע"ס לפי פ"ב"ח אם לבדוק לבנים פדוקים לבשרה א"ן מקום לאוסרה בדיעבד שפ"ב ל"א שייק
לומר אורח בזמנן בא ונפ"ל ל"א"ף.

5' חוות דעת ביאורים סי' קפ"ד ס"ק י"א

פחוו"ד פוסת"ק אם בדקה את אצ"מה באונת פוסת ואבדה את ד' בבדיקה - מפ"ג שבלש"ן פאחר, ול"א
פרישה' מש"ע שאם פיתא מר"ש"פ פי"ן אומרים חזקה אורח בזמנן בא ופיתא אכנה -ופ"ר"י כא"ן ששעתה
בדיקה יש לחשוש שפיתא פרישה וכו"ן שלמדנן לצי"ט.

6' פתחי תשובה שם אות י"ח, ...או מ' רע"ט פ"ב

פתחי תשובה פ"ב משקנת פחוו"ד פ"ב לחומרא (שכ"כ בחידושים), ופוס"ל שלפי ז' ג' בהכ"ל מ"ס
בזמן פוסת יש לפחמ"ר.

7' פרישה סי' קפ"ד ס"ק י"ח, דא"ל דמוכח... מחשש נד'ה

לפי הפרישה אם פתח"ל באונתה מקום ביום פוסת (כשיש לה וסת קבוע) אכנה ע"ס אם בדקה אחרי
פוסת ומ"א"ה אפרה.

8' חזון איש י"ד סי' פ' ס"ק כ"ב, ובלכ"כ...

לפי פחז"א אפרה אפ"ל אם בדקה פעם אחת באונת פוסת ואפ"ל אחרי אונת פוסת -ואפ"ל אם
פתח"ל ופ"ל מ"ס.

ד' כא"ן אסקנן בדין פרישה - ב"ר"ר פד"נ"ס לכתחלה ובדיעבד בבא יום פוסת, ופ"ג"ת, אונג פוסחוק
לוסת"פ, אב"ד יש לדעת שכל כ"ל ראיית דם מחייב שנחשוש לראייה בחודש הבא -

9' בע"ל הפנ"ג פ"ב ד' סוף שער הכתמים, ונראה... ראי"ה

פראב"ד חידש שא"ן חוששים לוסתות מחמת ראיית כתמים, ואצ"פ אכנה מדרבנן ל"א פחמ"ר"ו על פכתמים
לתת להם ד"ן וסתות.

דין ז' ראי"ה ש"ע לצי"ט בהכ"כ כתמים-

10' ע"ע י"ד סי' ק"ל ע"ל ג"ד

ע"ס במ"א"ה ד' ע"ד א"ע"ן בדוק א"ן ד"ן וסתות וכו"ן שראוי"נ לצי"ט שפ"כ"כ כרוב ראוונ"ס שפוזקת את דם
יותר מכ"ר"ס ע"ד א"ע"ן בדוק אכנה משום כ"ס בלכ"ד, ודוקא בבדיקה ב"ד פ"ג בדוק יש ד"ן וסתות.
(ומש"ע פ"ב ד' ממשנה נק"ח דברי הש"ע פ"ב ש"ב בדוק שייק קביעת וסתות -אב"ד ל"א
ש"ר"כ"ב לחשוש במ"א"ה ד' ב"ד בבדיקה לחודש הבא לוסת שא"ע"ן קבוע.)

ופנה, פאחרונ'ס מסתפקים באצטעלע דער -למנה באמת לא חששו חז"ל בכתמים משום וסתות. פאך זעלען שפאך דעם שלא פברעשע ובודאי ספורע מפר"ת (וכשמאוד), או באדעלע שלא ברור שפדעם בא מפקודים בכלע שפרי פדעם נמלאע אלע באדיע בלעד (וכדברי ר"ע במשנה) -ונפק"מ באשע שראותע דעם בשפע וברור שפאך דעם פאחזור ובא מפקודים אבדע לא פראשע בי"מאיתו. שלפי אעם פראשון אינעלע חוששת משום וסתות לחודש פבא אבדע לפי אעם פשני כן חוששת. באצ"מ פכריע את פספק נכח דין אצע אינעלע בדוק-

"ש"ת אצרות משע חלק ו"ד ג' ס' נ"ו, פנה... שי"א"

בבדיקת אצע אינעלע בדוק פרי יש חשע פרגשע ובכל זאת אין וסתות -אוי"כ מפורש שדיני וסתות אינעלע תלויים בפרגשע אלא באם ידוע שפדעם בא מפקודים. וילכא שישנע שני סוגי דעם דרבנן- דעם שבודאי בא מפקודים אבדע שלא פברעשע, ואצ"פ שפאך ספור מראורי"ת או יש בו משום וסתות -וכתם פנמלאע אעלע באדיע מראבנע מחשע אבא בא מפקודים אבדע אין בו משום וסתות.

7

דלף דמוכח מהבית יוסף דלפילו זיש לה וסת קצוע סגי לה בצדיקה דלאחר זמן היינו דוקא שלא נשתנה עניינה אצל קנחה פניה של מעה זיני זיני ולא כוונה לראות זאותה פעם אס היה דעם בדבר שקנחה זו או שרחלה זיני זיני פניה של מעה ודאי לא סגי לה בצדיקה של אחר כך לזאת זו מחשע אורה בצמנו זל ולאסורה לצעלה מחשע נדה

8

והלכך סגי בצדיקה צעונת הוסת אפי' פעם אחת ואס לא צדקה צודקת אחר הוסת אפי' אס צדקה חוך הוסת ואצד העד או העילה מ"ר חוך הוסת כל שצדקה אחר הוסת ומלאה טהורה היא טהורה וזה מצוהר בלשון העוש"ע שאליו היה הדין דאס העמ"ר היא עמאה ודאי לא היו סותמים כיון דהדבר מזוי ועל הרוז לא היתה מועילה הדיקה ואיך השמיטו הפוסקים עיקר זה ולף אס צדקה לאחר הוסת ונאצד העד צודקת פעם שני' ולף אס רחלה כל בית הסתרים צודקת אחר רחילה וטהורה.

4

ובמשך עונת הוסת שלה תבדוק עצמה כמה פעמים ועצה טובה שתלבש בגד לבן הסמוך בהידוק יפה לגופה כל אותה עונה וקודם השינה אפילו אם הוא אחר היום תבדוק בחורין ובסדקין (והטעם פשוט דלענין החשע דשמא יצא ממנה דעם לחוד היה נמצא על בגדה, ולענין החשע שמא יצא הדעם לבית החיצון שטמאה אף שלא יצא לחוץ הרי בהבדיקה אפילו אחר היום היה נמצא זה על הבדיקה)

9

ונראה לי אע"פ שהחמרנו על הכתם ועשינו אותו כראיה לענין שבעה נקיים לכל דבר, אעפ"כ לא נחמיר עליו לחוש ליום מציאת הכתם כמו שהיא חוששת ליום ראה.

11

הנה בסימן ק"צ סעי' ג"ד מפורש דאין בכתמים משום וסת, אבל עיין בט"ז ס"ק מ"א דמשמע דהוא משום ספק דשמא אינו מגופה, ולא משום דלא היה בהרגשה דהא מדמה כתמי עד שאינו בדוק שהוא ספק שג"כ אין בו משום וסת אף דישם הוי הספק גם להרגשה, והוא משום דראיות דעם אף בלא הרגשה שהיא טהורה מן התורה היו קובעין וסת, וכן מסתבר דהוסת הא הוא ענין טבעי שלכן אף שחסר לה ענין ההרגשה דעכ"פ כשבא הזמן שיוצא הדעם הדרך שיצא,

מנדן שפאשע בחזקת ספרה צומדת צד שתרטיש או שתרואו -ולפי פתוס' צד שעת וסות. כל צד פוא
בלגע דאסויר ופיתר לבצע. אבדל לעבי אומאוו ופארר חייבו אותה חז"ל בבדיקות תמיד. פחילוק בין אוסור
למאכא אינע מפורש במשנה אלכא בדברי פנא-

1' צד ד' י"א א"א במשנה, ופאמאס... ביתפ', ורש"י

יש חיוב בדיקה פאמאס כל יום -שחרית וצרבית, וגם קודם תשמיש

2' ע"ב א"א, אומר רבי זירא... כל לבצע דא בעי בדיקה, ורש"י

המשנה חייב בדיקה לכד אש קודם תשמיש, ומאכא מחלק בין אש שיש לה וסת לאין לה וסת- ופי' ר'
אבא שמשאכד לא בא להקד אלכא באש שיש לה וסת ופיא ישנה, ופמשנה שאיננה מחלקת בין יש לה וסת
לאין לה וסת איירי באש כשפיא צרה. -ופקשה פנא' צד ר' אבא למה דא תירי' שפמשנה שאיננה
מחלקת בין יש לה וסת לאין לה וסת פיא לעצנן אפרות בלבד, ומאכא מקדל ביש לה וסת פוא לעצנן אש
שאין לה אסק בצרות ואם יש לה וסת מותרת לבצע דא בלכא בדיקה קודם תשמיש? -מצה פוכיחה פנא'
שלפי ר' אבא סובר משאכד אס איננה אסוקה בצרות אין שום חיוב לבדוק קודם תשמיש אפי' אס אין לה
וסת. (פנאן ע' בדיקה קודם תשמיש בצרות -אשר לכאורה אין קשר בין אפרות לתשמיש -"ל
שחז"ל פילאו פקפוק בחזקת ספרה ע' אש פאסוקה בצרות ומאכא ע' לבצע אסורה צד שתבדוק.)

3' ע"ב א"א, ת"ר אש... פן תקנה'

לפי רבי מאיר אש שאין לה וסת אסורה לעצנא ואם נשאת תכא מפני שתמיד יש לחשוש אכא תראו.
ור"ח בן אנטילענס מתיר צ"י בדיקה (את הפירוש ע' שני צדים נראו לקמן)

4' ע"ב א"א, רב יפודו אמר שני אבא... דא מתני פא', ורש"י ד"פ און... פא דרב יפודו'

רש"י פ' כאן שלכ"צ סובר שני אבא שלבצע אי"ל בדיקה קודם תשמיש ופא' אש פאוסקת בצרות אי"ל
בדיקה אכא אין לה וסת, וצד שני אבא ר' יפודו בשם שני אבא שפפולכפ פיא כר"ח בן אנטילענס שזריכה
בדיקה -פוא בצוסקת בצרות בלבד, וצ"ז שאולת פנא' אי"כ מה פוסיל' ר' יפודו צד דברי ר' אבא לעיל
-ותירי' שדא בא לפוסיל' כלום אלכא שפני פאמאכא קבלו את פפלכפ בעסחאות שונת -ר' אבא
כפירוש ע' המשנה, ור' יפודו כפוסק פלכפ במחלוקת ר' מאיר ור' חננאל.

5' ע"ב ברש"י, ואית דמפרשי...'

לפי פשיטה פשני' ברש"י חולק ר' יפודו כאן ע' ר' אבא וסובר שדא חילק שני אבא בין אמא דאסור,
ואש שאין לה וסת חייבת בבדיקה קודם ולכאחר תשמיש אפי' אס איננה אסוקת בצרות.

ואי"כ יש ענן מחלוקת בין ב' פפירושים ברש"י אס לשני אבא יש חיוב בדיקה קודם ולכאחר תשמיש דאש שאין
לה וסת.

6' רא"ש צד פ"א סי' פ', ורבינו חננאל... שסתר רש"י, ככ פ' נראו...'

רבינו חננאל פ' כחו פאית דמפרשי ברש"י שיש מחלוקת אמאכא בדברי שני אבא, ופסק כר' יפודו
שזריכה בדיקה לבצע ע' אס איננה אסוקה בצרות, ופרא"ש חש לבדורו.

7' רמב"ם פרק ד' אוסורי ביאוו פל' ט"ז, ואש שאין לה... לכאחר תשמיש'

רמב"ם פסק כדברי רבינו חננאל ופ' שני צדים במשנה פירוש ענן ופא' אכא תשמיש

8' רי"ף כתובות פ"א (ס' צ"ב), גרסינן בנדה... אולמית (תניא), ופא שפנא...'

לפי רי"ף פפסע במשנה כ"ג ר"ח -אבדל לפי פרי"ף פ' שני צדים שפנא לכאחר תשמיש -ע' פיא אס
בצע בודקים את אכא. פרי"ף פוסיל' שפאכא שפחזקה צ"י בדיקה ע' פאמאס (צ"י בדיקה פבצע ופאש)
שאיננה רואה ממת תשמיש ע' איננה זריכה לבדוק לכאחר תשמיש.

ולכאורה -יש פבדל בין גישת פרי"ף בעצנן לעישת פראמ"ס, שלפי פראמ"ס אש שאין לה וסת קבוצ תמיד
חוששים אכא ראותה ולכן בודקת ענן תשמיש לעתיר תשמיש ופא' אכא תשמיש בודקים צד פאס ממש
שראותה ממת תשמיש. לפי פרי"ף מותרת לבצע בלכא בדיקה שפרי' יש לה חזקת ספרה, אבדל אחרי
שאין לה וסת קבוצ פתלו בזמן יש מקום לומר שאולי אצד פאש פצאת פוא שפא שזאוס לה לראות פוא
תשמיש -ואחרי שפחזקה שאיננה רואה ממת תשמיש ע' אפי' אין לה חיוב בדיקה בשעת תשמיש.

9' ש"ע י"ד סי' קפ"ו סעיף ב' דברי המחבר

פשוט פולך בגישת פרי"ח -את פירוש ע' פרי"ף פ' פיא סתם (שפוא עיקר פדין) ואי"כ פביא את פירוש
ע' פראמ"ס -אלכא שגישת פרי"ף פוסיל' שבודקת ע' ענן תשמיש (בב"י ענן כן ברי"ף כז' עתיר' את
קושיות פראשונם ע' פרי"ף)

10' ע"ב ע"ב ס"ק א', אבדל באמת... שם מקומה', אבדל באמת... אי"ל בדיקה כלע'

לפי פשיטת פוסק פרי"ף כפי' פראשון ברש"י ואי"ל שום בדיקה לבצע אס איננה אסוקה בצרות. ואי"כ יש ענן
מחלוקת ב"י ופ"ב אס אש שאין לה וסת חייבת ב' בדיקות לעצנא באיננה רואה ממת תשמיש, ולפי
פראמ"ס לעולם אעננה בדיקה ענן ופא' אכא תשמיש.

11 "עו"ת תרומת פדן סי' רנ"ז ... קודם פארבע אער יוס'

אשפ שר'ע'ע לראות לא פחות ממספר מסויים של ימים אחרי אביע ד'נע תוך אותו זמן כאילו יש ע' וס' וכו' בדיק' עכ"ע.

12 "עו"ע יו"ד סי' קפ"ו סעיף ע', ופתחי תשובה אות ד'

פפ'עכ' פ'יא כ"ע בתפ"ד אין פאשפ לריכ' בדיק' בימים שברק כ'על אינ' ראו' בפס', וכן פ'סולקת דימים אינ' לריכ' בדיק'.

13 'חידושי חתם סופר לשו"ע יו"ד סי' קפ"ו ס"ב, וזאת דדעת... כ'על'

פחת"ס חיד' שכו' אין ח'וב לברוק בימים שאינ' ראו' בפס' כ' אין בדיקות שבימים בפס' מוכיחות שלאו תראו מחמת תשמיש בימים שלפ'עמים ראו' בפס'. (ולכאוור' כן פד'ין עס במסולקת דימים - ולכן אשפ שברק' ע"פ קודם ולאחר תשמיש ואח"כ נע'ע שפ'ית' א'ז בפר"ן אין פ'בדיקות אזולת ע' ל'פ'חזיק' באינ' ראו' מחמת תשמיש עכש'תחז'ר לראות כסדר').

ויז"א - אשפ שאין ע' וס' קבוע אב'ל בדר' כ'על ראו' ב'ן כ"ד עכ"ע יוס', ע'ד כ"ד מותרת ב'על בדיק' מ'וס כ"ד - ע'פ' פש"ק ע'דין מותרת ב'על בדיק' ע'פ' פשו"ע סובר פרי"ף שחייבת לברוק ע'פ' ואחרי תשמיש ע' פ'עמים ע'פ'כ'י שאינ' ראו' מחמת תשמיש, ופרמב"ס מחייב בדיקות אזולת.

פכרת' ופ'עתי חיד' חומרא בנע'ע לאשפ ז'את שאין ע' וס' קבוע אב'ל אינ' ראו' ע'פ' יוס' מסויים. דבר'ו באים כפ'ענח ע'פ'עכ' סתומ' ברנ"ח -

14 "רנ"א יו"ד סי' קפ"ד סעיף ב', ואשפ שנת... וש"ק סי' קפ"ע ס"ק ע"ע

פרמ"א פ'חמ'ר ע'ת לאשפ ז' כמ' י' פריש' - אב'ל לא ברור מ'פ ז'פ, שנת' וס'ת' ע'פ'קדים...?

15 כרת' ופ'עתי סי' קפ"ד ס"ק פ', ויותר נראו'...

ע'פ' פ'עתי מדובר באשפ ש'ן ע'לי' פ'ת'רומת פדן - אין ע' וס' קבוע אב'ל פ'יא ראו' תח'ד אחרי יוס' מסויים ב'בר' - וסובר פ'עתי שבאשפ כ'ז'את מוד' רבי חננ'א ב'ן אב'י'ענ'ס ע'ר' מאיר שבימים שיש ע' ד'ן אשפ שאין ע' וס' אסור' ע'ב'ע'ע', ע'א ח'ק ע'ר' ר' מאיר א'ע'א באשפ ש'ע'פ' ר"ח אסור' אזולת.

15 **ויותר** נראה לומר דלא מיירי שרואה כל ג' ימים בהמשכה רק לפעמים מקדים וראה כ"ז או כ"ח או כ"ט רק ס"ל דכיון דר"מ ס"ל ככל אשה שאין לה וסח אסורה לבעלה ורחב"א סליג והיינו משום דא"כ אשה זו מה שהא עלי' וכי נשכיל שאין לה וסח חב"י גלמודה מבעלה לא החמירו חכמי' כ"כ וכפ"ס מהר"ם הן אמרו והן אפרו כי וסח דרבנן ולא החמירו על אשה לנרעה מבעלה אכ"י אשה זו עמד כ"ז יוס' יש לה וסח ואינה רואה רק כ"ז ימים כאלו אין לה וסח לפעמים מקדמת ולפעמים מאחרת וזה רגילה חמיד כסעס כסעס א"כ על אותן הי"ז ימים ודאי דמודה רחב"א לר"מ דאסורה לשמש דלמא תראה בהן דמה בכך הלא מותרת לבעלה כל כ"ז ימים ובחז"ה ימים כאלה לא אמרו שיהיה מותרת ואף רחב"א מודה לר"מ ולכך אסורה וזה ללמוד ממקומו של הנהגה מיישומיה דהעמיד דבריו במ"ש הרמב"ם בפ"ח מהלכות אי"ב הלכה ג' כבר בארנו שכל אשה שאין לה וסח אסורה לשמש עד שתבדוק וע"ז העמיד הג"ה זו דאשה המשנה וסחה להקדים וכו' ואילו הסעס דהוי כזמן וסח אין כאן מקום הג"ה זו רק לאח"כ באשה שיש לה וסח דאסורה לשמש כל עונת הוסח אלא ודאי משום לאח' דאין לה וסח אוסר כל ימים אלו ודוק :

11 **שאלה:** אשה שרגילה לראות בענן זה שלעולם לא בפחות מי"ד ימים אחר טבילתה, אבל לאחר ארבע עשרה ימים אין לה קבע, לפעמים במ"ו או במ"ז או י"ז ולפעמים בכ"א בכ"ג בכ"ד לאחר טבילה אין לה קביעות לדלוגים הללו כלל, אי חשיבי כבה"ג אשה שאין לה וסח להצריכה בדיקה לבעלה בכל תשמיש או לא.

תשובה: יראה דזו אינה צריכה בדיקה כלל לכל אשר תשמש קודם ארבע עשרה יום לטבילתה, ואפי' לפי ר"ח ור"ת² דפסקו דאין לה וסח בעי בדיקה לבעלה וכתב א"ז ואשירי' שיש להחמיר כדבריהם, מ"מ נראה דהך אשה לאו אין לה וסח מיקרי קודם הארבע עשרה ימים.

13 וזאת לדעת דהני נשי דידן דרוזן יש להן וסח עד זמן ידוע ואח"כ אין להן קביעות כגון דלא חזי'א זפחות מכ' יוס' ואחר כך אין לה קביעות אז אינו מועיל זמה שזדקה ג"פ זתוך העשרים יוס' אלא לריכה לזדוק ג"פ זימים שאחר עשרים יוס' שאז דינה כמי שאין לה וסח ואותה הזדקה מו"יאה מידי ספק זה ולא זולת זה כלל

וסתות

(מתי חוששים שמא ראותם או תראוכם דם, ומתי מעמידים אותם על חזקתם לביאטורא)

אשה פזוסקת בטורות

בודקת בוקר וערב *הפיקוח* וקודם תשמיש *השדה*
(כפככ בנוסף לטובות וסתות הנפגעות באשה שאיננה פזוסקת בטורות)

אשה שאיננה פזוסקת בטורות

אין טה וסת קבוע

כשאין טה זמנים קבועים כטה:

ר"מ: אסורה טבע טה
ר' חנינא בן אינטינוס: רש"י (ור"י טפי ש"ך) - מותרת טבע טה בטא בדיקה
ר"י (ש"ע) - בודקתה ופוא אחר תשמיש טה
ר"ח (רא"ש) - בודקת קודם וטאחר תשמיש טה
רמב"ם - בודקת קודם, ושניהם בודקים אחר ת

כשאיננה רואה עז זמן מסוים ואח"כ אין טה קביעות:

תור פזא: תפ"ד (ש"ע) דיוק כיש טה וסת ומותרת בטא בדיקה וכדקאן
אחר פזא, בתוק פיאים שרואה בהם: ש"ך - כנ"ל באין זמן קבוע/פזות: אטרה

אשה שיש טה וסת קבוע

קודם עונת וסתה: רמב"ם זעזעות בודקות קודם ת' ויש חיוב לבודק אחר ת' /
ראב"ד (רא"מ): אסורה לבודק קודם ת' בפני הטטה, וא"ל לבודק אחר ת'

עונת הפסוק לוסתה או"צ: עונת שלפני עונת פוסת (ש"ך - כשאין טה טה קבועה/רעאי אין/שק"מ)
אביאסל: י"ב שעות / ט"ז יום או לילה (חוו"ד - נ"ל עז שקה"ח, שקה"ח וזע נ"ל)
: **נפזרתם** רמב"ם: חיוב פרישה מפה"ת וטכ"א ואפי' ביוצא לדרך
רא"ף: חיוב פרישה מה שמא תראו מחמת תשמיש
(המחיר תפ"ה) תוס': חיוב פרישה כנ"ל ברא"ה שמא תראו ואפי' ביוצא לך
(ציקר הפין לרא"ה) רש"י: חיוב פרישה מדרך נן (טכ"א) ומותר ביוצא לדרך
וכ' מתשמיש הטטה ב"ח - המחיר בחיוב ונישוק תפ"ה/ט"ז ציקר הפין

שעת וסתה מנש (חוו"ד: טה בקבועה אם יש טה, ואם אין טה אז כ' הפועה פיא שעת וסתה)

ספק מתי ראותה: ראב"ד ור"י (ש"ך) חוששת לראותה / ראב"ד ור"י: חוששת לכו"ס
נ"י - אסורה מפה"ת טכ"א. וח"י בת לבודק: רש"י - טה דאוי מפה"ת/דרבנן דר'
תוס' - מפה"ת טכ"א (כדקאן)
(חוו"ד: פוסת ממושק בודקת במוק כ' פזאן)

עבר פוסת וטא בדיקה יב"ח (ש"ך) מא' / ט"ז - כטה

רש"י: רמב"ם - טה דאוי אסורה מספק (פזמא) / טה דרבנן מותרת
תוס', רא"ף - טה דאוי אסורה ודאוי (נפזרתם) / טה דרבנן אסורה מספק (רא"מ)
טא בדיקה אב"ט עבר זמן כ' ששתפור ותטבוט: רש"י - מותרת טכ"א
תוס' - טה דאוי אסורה/דר"מ